

Sayısal Aşkın Armonisimatematikçinin Aşkı

– İbrahim Kilik · 13 Aralık 2009

Aşka dair, ince bir problemi çözerken,
Rüyalarımı sen tabir etsen.
Ne kadar,
Tabiri caiz olmayan söz varsa,
Kapına onlarla gelsem.
İtirazsız kabul etsen.
Ben, suçumu itiraf etsem.
Tümler aç, bütünler aç hepsi birden,
Toplansa gözlerinde;
Bir beni sev/sen her zaviyeden.

Bir rivayete göre,
Asal sayılardan daha çekici en büyük ortak bölen.
Ben, senin gönlünü bütün isterim bölemem.
Yelesi kesirli yürük atın,
Toynaklarında eriyen en küçük ortak katın,
Rüzgârına kapıldığı ansa zaman.
Çözülün saçların,
Kavursun bakışların.
Anlamı kalmasın tanjantın,
Üzülün hipotenüs.
Sınırı kalsın ayrılıkların.
Ters aç yöndeş aç kalmasın.
Yalnız ruhumda savrulsun saçların.

Ne bu olağanüstü hâl?!
Yakarken ateşten bakışların.
Poligonlardan polinomlara atış mı yaptın.
Karıştı aklım.
Ben hâlâ çarpım tablosunun kerrakesinde,
Sevdiğimi tekrarlarım.
Bölemem sana olan aşkıyı,
Katlarına çarparım.
Ağzı var dili yok sayıların.

Ve,
Teorem, aksiyom ne varsa;
İçimde harmanlarım.
Israrla,
İnatla tekrarlarım.
En büyük ortak paydamız sevdamız olmalı.
Seni kapsamalı rüyalarım.
Güzel tabir et senli rüyalarımı aşkım.
Bir sen ol,
Nuru siyahım, şavkım , şarkım.
Yalnız seni anlatsın sayılarım.

Ankara, başlangıç:28.11.2009

Bitiş :13.12.2009